Nr. 8. Mielec, w listopadzie 1933 r. Rok XIV.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi raz w miesiącu.
Prenumerata roczna urzędowa 3 Zł.
„ „ prywatna 4 Zł.

Do wszystkich Zarządów gminnych w powiecie.

Wywóz drobiu za granicę.

L: Wet.-6-17/33. Mielec, dn. 29/IX 1933.

Powołując się na rozporządzenie Min. Rol. i Ref. Rolnych z dnia 14 sierpnia 1933 Nr. W. III, 7-B.-5 zauważam, że pomimo ustawicznego zwracania uwagi na szczególne znaczenie ścisłego przestrzegania przepisów weterynaryjnych dla utrzymania naszego eksportu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, stanowiącego jedną z podstaw równowagi gospodarczej kraju, zdarzają się raz poraz wypadki lekceważenia ich przez osoby i organizacje trudniące się eksportem.

Bezwątpienia większość przypadków stwierdzenia zaraźliwych chorób zwierzęcych, przepisać należy przedewszystkiem tajeniu zarazy przez producentów hodowców, którzy dostarczają na eksport zwierzęta pochodzące z pomieszczeń zapowietrzonych, a zatem już to znajdujące się w okresie wylęgania, choroby jużto przenoszące zarazki udzielane im przez zwierzęta chore.

Dotyczy to przedewszystkiem drobiu, którego właściciele tają zarazę z niedbalstwa względnie nieświadomości co nietylko ułatwia szerzenie się zaraźliwych chorób drobiu i naraża gospodarstwa na nieobliczalne straty, lecz przedewszystkiem może spowodować zawleczenie zarazy do państw importujących wraz z drobiem eksportowanym, wszelkie zaś podobne usterki pociągają za sobą niepożądane interwencje i w następstwie ochronne zakazy przywozu z Polski.

Z uwagi nato należy przypomnieć ludności treść przepisów art. 20 i 21 ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych, (obowiązek donoszenia) przyczem należy ludność pouczyć, że przy pomorze kur i cholerze drobiu przebieg cholery jest zazwyczaj ostry, ptactwo pada w czasie biegu, lub spada zgrzędy i po krótkiem trzepotaniu się, zdycha.

Chora sztuka smutnieje, siada skulona osobno opuszcza skrzydła i chowa głowę pod skrzydła, chód miewa chwiejny, traci chęć do jadła, pragnienie zwiększa się, wyciąga nerwowo szyję, kręci głową, grzebień i kolczyki nabierają odcienia sinego, z otworów dzióba wypływa śluzowa ciecz, niekiedy występują wymioty i biegunka.—

Wydaliny początkowo ciemno-szare, stają się podobne do kaszy, coraz wolniejsze barwy brudno-zielonkawej z domieszką płatków podobnych do ściętego białka.—

Pióra w okolicy kloaki sklejają się, oddech staje się utrudniony, dziób otwarty.—
W tym okresie choroby ptak siedzi senny z przymkniętymi oczami jakby ogłuszony, wreszcie pada na bok i w kurczach zdycha.—

Pomór kur szerzy się zwykle wśród kur, lecz mogą mu także ulegać gęsi, indyki, bażanty, wróble i sowy.—

Objawy: Chore sztuki nie przyjmują karmy opanowywa je senność, pozostają nieruchome na grzędach lub siedzą na ziemi skulone ze skrzydłami opuszczonemi, oddychają z trudnością, grzebień i kolczyki początkowo zabarwione ciemno-czerwono, stają się czarne z odcieniem czerwonym, z dzióba wycieka śluz ciągliwy, niekiedy nawet krwisty, w jamie gębowej i gardzieli nagromadza się śluz, potem pojawia się biegunka i zaburzenia nerwowe.

Chore ptactwo potrząsa wciąż głową, lub odrzuca ją w tył; nie jest w możności samo wstawać i wreszcie zdycha.

Równocześnie polecam Zarządowi gminy w Mielcu, Radomyślu wielkim, Borowej, Przecławiu, Padwi narodowej i Rzochowie aby mi przedłożył do dni 5 imienny wykaz osób trudniących się handlem drobiu. O ileby i w innych gminach znajdowali się handlaże drobiem, należy mi również przedłożyć taki wykaz, w powyżej wymienionym terminie.

L: G-III-1-44/43 Mielec, dn. 27/X 1933.

W sprawie statystyki rolnej.

Jak stwierdziłem nie wszyscy P. Wójtowie, pomimo ciągłych przypomnień przestrzegają terminowego przedkładania formularzy statystyki rolnej i nie są dokładnie zaznajomieni ze wskazówkami technicznymi znajdującymi się na odnośnych formularzach.

W tym celu Główny Urząd Statystyczny za pośrednictwem Starostwa przesyła gminie wydawnictwa miesięczne „Korespondenta Rolnego“, celem pouczania korespondentów rolnych, w celu coraz lepszego spełniania przez nich honorowej i dobrowolnej pracy statystycznej. przyczem umieszcza również od czasu do czasu także artykuły i wskazówki dla zarządów gmin, będące w związku ze zbieraną przez nich sta-

tystyką rolniczą.

Tymczasem jak stwierdzono „Wiadomości Korespondenta Rolnego“ nie są w gminie należycie wykorzystywane i niekiedy leżą nierozcięte i tp

Z uwagi na powyższe polecam, aby członkowie korespondentów rolnych każdorazowo zaznajamiali się z treścią udzielanych wskazówek umieszczonych w „Wiadomościach Korespondenta Rolnego“—jak również umożliwili zaznajomienia się członkom Komisji gminnych dokonywujących szacunków w zakresie statystyki rolniczej.

L: P-2-28/33 Mielec, dn. 30 IX 1933.

Odsyłanie osób potrzebujących pomocy do gmin zobowiązanych do opieki trwałej.

Wobec powtarzających się wypadków odstawiania przez gminy t. zw. „kartą szupasową“ osób potrzebujących opieki, a często chorych, do gmin przynależności bez względu na to, czy gminy te są równocześnie gminami trwałej opieki po myśli ustawy o opiece społecznej z dnia 16.VIII. 1923 r. (Dz. U. R P. Nr. 92 poz. 726)—wyjaśniam, że postępowanie tego rodzaju jest niezgodne z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Cytowana ustawa o opiece społecznej uchyliła bowiem przepisy ustawy z dnia 3.XII 1863 r. (Dz. p. p. Nr. 105) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 5.XII 1896 (Dz. p. p. Nr 222) w sprawie uregulowania stosunków przynależności, odnosząca się do opieki nad ubogimi.

W myśl ustawy o opiece społecznej do udzielenia opieki obowiązana jest gmina, w której okręgu wynikła konieczność udzielenia opieki bez względu na to, czy jest ona w stosunku do potrzebującego gminą trwałej opieki czy tylko gminą chwilowego pobytu (art. 10.)

O ile gmina ta nie jest w stosunku do potrzebującego gminą trwałej opieki, ma ona prawo domagać się zwrotu poniesionych kosztów od gminy trwałej opieki względnie odstawić do niej potrzebującego pomocy. (art. 10)

Odstawienie osoby potrzebującej pomocy jest niedopuszczalne, jeżeli jest połączone ze szkodą dla zdrowia lub życia, lub jeżeli gmina trwałej opieki oświadczy gotowość zwrotu wszystkich kosztów, połączonych z wykonaniem opieki (art 11.)

Odstawienie nie może nastąpić w żadnym wypadku wcześniej zanim gmina trwałej opieki, do której potrzebujący opieki ma być odesłany, obowiązku swego opieki nad nią nie uzna i gotowości przyjęcia go nie oświadczy. (art. 12.)

O ile gmina trwałej opieki wyrazi gotowość przyjęcia osoby potrzebującej pomocy, odstawienie może nastąpić z tem zastrzeżeniem, że osoby niedołężne fizycznie, chore umysłowo i nieletnie do lat 14. będą miały zapewnioną opiekę konwojenta (§ 1 rozp Min. Pracy i Opieki Społ. z dnia 27 marca 1924 r. Dz U. R. P. Nr. 31. poz. 318.)

Odesłanie osoby potrzebującej opieki do gminy trwałej opieki jest niedopuszczalne, o ile gmina trwałej opieki nie zapewnia opieki, przewidzianej w art. 3 cyt. ustawy o opiece społecznej, w szczególności co do dzieci i młodocianych—o ile nie zapewnia nauki szkolnej lub zawodowej, rozpoczętej lub zapewnionej na terenie gminy pobytu. (§. 2 rozp. Min. Pracy i Op. Sp. z 27 marca 1924 r.) W takim wypadku osoba potrzebująca opieki, ma pozostać na terenie, gdzie się znajduje, na koszt gminy, obowiązanej, do sprawowania opieki trwałej. (§ 4 cyt. rozp.)

Do powyższego zarządzenia polecam Panu Wójtowi bezwzględnie się dostosować, gdyż w razie zauważonych uchybień w tym kierunku pociągnę Pana Wójta do osobistej odpowiedzialności.

L. B. I-14/33 Mielec, dn. 23/X 1933.

Gawlas Jan—poszukiwanie.

Umysłowo chory Gawlas Jan, przynależny do Oświęcimia pow. Biała, zbiegł z Zakładu dla umysłowo i nerwowo chorych w Kobierzynie dnia 29 września 1933 r.

Rysopis Gawlasa: wzrost 173 cm. odżywienie dobre, twarz okrągła, włosy siwe, oczy piwne, szczególnych znaków brak.

Gawlas został swego czasu repatrjowany z Lipska gdzie mieszka jego matka, również umysłowo chora, przed 2 laty zbiegł już z wymienionego Zakładu i przedostał się zagranicę. Włóczył się po Niemczech, Austrji, Węgrzech, Rumunji. Przed niedawnym czasem został odszupasowany z Brodów do Krakowa i ponownie umieszczony w Zakładzie w Kobierzynie.

Gawlas jest łagodnego usposobienia, nie przedstawia niebezpieczeństwa dla porządku publicznego, a okazuje jedynie skłonność do włóczęgi. W Polsce rodziny niema. Włada biegle językiem niemieckim, słabo polskim.

Powyższe podając do wiadomości po myśli reskr. Pana Wojewody w Krakowie z dnia 19 października 1933 r L. BB. II-5/h/33 polecam w razie stwierdzenia jego miejsca pobytu przytrzymanie tegoż i zawiadomienie o tem tut Starostwo.

ODPIS.

Urząd Wojewódzki Krakowski Wydz. Pracy, Opieki i Zdrowia,

L. OZO. I-18/55/33 Kraków, dn. 28 sierpnia 1933 r.

Zwrot wsparcia—nadrożnego udzielonego 13 osobom.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach.

W dniach 25 i 29 kwietnia oraz 19 maja br. wystosował tamt. Urząd Wojewódzki do tut. Urzędu 19 pism N.N. P.O. I-17/1, 10, 12, 13, 14, 18, 24, 46, 47, 48, 49, 50, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 11/33, w których powołując się na okólnik Ministerstwa Opieki Społ. z dnia 19 grudnia 1932 r. Nr. 2724 (O. or. prosi o zapytanie Magistratu miasta Krakowa, w jednym wypadku Magistratu m. Tarnowa, czy pretensje swoje odnośnie zwrotu przez 19 różnych gmin województwa Kieleckiego nadrożnych w kwocie od 3 zł. do 8 zł. nadal podtrzymuje. Poszczególne zapomogi-nadrożne w większości wypadków zostały udzielone w okresie 1929—1931 i pomimo tak znacznego upływu czasu, nietylko nie zostały zwrócone, lecz w ciągu całego okresu pomimo ponagleń—gminy trwałej opieki nie udzieliły Magistratowi m. Krakowa żadnych odpowiedzi. Ponieważ tamt. Urząd Wojewódzki powołując się na cyt. wyżej okólnik Min. Opieki Społecznej, wyraża zdanie, że podtrzymywanie tych pretensji byłoby

sprzeczne z zasadami celowości, gdyż ustalenie, czy zachodziła istotna potrzeba udzielenia nadrożnego będzie kosztowało więcej, aniżeli udzielone nadrożne, Urząd Wojewódzki Krakowski po zapytaniu Magistratu m. Krakowa czy podtrzymuje swoje pretensje wyraża zapatrywanie, że badanie, czy zachodziła istotna potrzeba udzielenia nadrożnego, należy w myśl ust. 6 okólnika Ministerstwa Opieki Społ. z dn. 19 grudnia 1932 r. Nr. 2724/O. Or. do gminy Tymczasowej opieki, gmina trwałej opieki, w wypadku zgłoszenia uzasadnionych roszczeń, winna ustosunkować się rzeczowo do tych żądań, zatem zdaniem tut. Urzędu Wojewódzkiego, pretensje Magistratu m. Krakowa są zupełnie słuszne i oparte na ustępie końcowym wspomnianego wyżej okólnika Ministerstwa Opieki Społecznej. Negatywne ustosunkowanie się odnośnych gmin tamt. Województwa do omawianych spraw jest natomiast sprzeczne tak z cytywanem okólnikiem M. O. S. jak i z § 4 rozp Min. Opieki Społ. z dnia 24 kwietnia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 404 głoszącym, że gminy, do których zwraca się inna gmina z roszczeniem o zwrot wydatków lub z żądaniem wyjaśnień winny rozpatrzeć te roszczenia, lub udzielić wyjaśnień w terminie miesięcznym Zlekceważenie tych przepisów jest szczególnie rażące w kilku wypadkach, w których jak to wynika z akt, gmina trwałej opieki została bezspornie ustalona.

Reasumując powyższe Urząd Wojewódzki wyraża zdanie, że przy rozpatrywaniu spraw o zwrot zapomóg nadrożnych gminy wiejskie i miejskie winny w pierwszym rzędzie stosować się ściśle do obowiązujących w tej mierze, a częściowo zacytowanych, przepisów i rozporządzeń, gdyż tylko w tym wypadku uniknie się uciążliwej korespondencji w tak drobnych sprawach.

Z powyższych względów Urząd Wojewódzki Krakowski prosi tamt. Urząd Wojewódzki o wydanie zarządzeń, aby przy rozpatrywaniu załączonych spraw w przyszłości, gminy tamt. województwa zajmowały stanowisko rzeczowe, w wypadkach zaś, kiedy poszczególne osoby istotnie będą posiadały w tych gminach prawa do trwałej opieki, zwracały te sprawy w ustawowym terminie odnośnym gminom tut. Województwa, które kierując się zasadami celowości przerwą dalsze w tych sprawach dochodzenia.

Za Wojewodę:
Dr. B Salak mp. Nacz. Wydz. Pracy Opieki i Zdrowia.

Nr. I. Op. Sp. II.-27-I-33. Mielec, dn. 27 X. 1933.

Wszystkim Zarządom gmin w powiecie do wiadomości i ścisłego stosowania w praktyce cytowanego wyjaśnienia.

Nr. I. Pers. II.-10/I. 33 Mielec, dn. 10.X. 1933.

Terminowe wypłacanie uposażeń pracowników samorządowych.

Doszło do wiadomości Min. Spraw Wewn., że związki samorządowe zalegają z wypłacaniem wynagrodzeń i uposażeń służbowych. Pomimo trudnego naogół położenia finansowego związków samorządowych, przypadki częstego lub przewlekłego zalegania z wypłatą uposażeń służbowych zachodzić nie powinny, przyczyniają się one bowiem do obniżenia autorytetu władz samorządowych, oraz wywołują niezadowolenie wśród pracowników, a niekiedy zakłócają normalny tok pracy.

Aby zapobiedz na przyszłość takim niepożądanym objawom zarządy związków, które wskutek niedoborów kasowych nie mogą terminowo regulować bieżących swych zobowiązań, winny ustalić dokładny plan kolejności terminów i sposobu wypłat, uwzględniając, w tym planie, o ile możności wynagrodzenia pracowników.

Powyższe przesyła Tym. Wydział powiatowy po myśli zarządzenia Pana Wojewody z 2 października 1933 r. Nr. SA. I. 1-57/33 do wiadomości i ścisłego zastosowania się

ODPIS.

Wojewoda Krakowski. L. XX-O-II-7/288.

Nieprawne wykonywanie zawodu miern. przysięgłego.

Do wszystkich Panów Starostów powiatowych Woj. Krakowskiego, Pana Prezydenta król. stoł. miasta Krakowa i Pana Starosty Grodzkiego w Krakowie.

Izba Inżynierska we Lwowie pismem z dnia 28 września 1933 r. L. 1272-G. Z. i/33 doniosła Urzędowi Wojewódzkiemu, że niektóre Urzędy Gminne, mimo wyraźnego brzmienia ustawy z 15 VII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46/928 poz 454.) przeprowadzają pomiary i działy gruntów tak przez własne organy, jakoteż za pośrednictwem wiejskich mierników, których upoważniają do wykonywania czynności mierniczych.

Chociaż plany i pomiary takie nie mają żadnej wartości i nie mogą stanowić dokumentów cywilnoprawnych, osoby te pobierają za ich wykonywanie opłaty od stron nieuświadomionych, narażając je na straty materjalne. Nawet niektórzy mierniczowie przysięgli podpisują za odpowiednią opłatą tak sporządzone plany przez niekwalifikowane osoby, chociaż przepisy ust. o miern. przysięgł. w art. 9-tym i 13-ym oraz rozp. wyk. z dnia 28 czerwca 1926 Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 412 w §§ 14 i 15-tym wyraźnie określają, że mierniczy przysięgły winien przyjmować zlecenie stron i przeprowadzać pertraktacje w zgłoszonem do Urzędu Woj biurze. Wynika z tego, że nawet przyjmowanie zamówień przez mierniczego przysięgłego, a tembardziej osób nieuprawnionych do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego, poza lokalem urzędowym jest niedozwolone, a legalizowanie tej praktyki osób niekwalifikowanych i zaopatrzenie planów pieczęcią i podpisem mierniczego przysięgłego-jest przekroczeniem ustawy.—

Wobec powyższego proszę Pana Starostę o powiadomienie i pouczenie Zarządy gminne, że do wykonywania czynności mierniczych upoważnieni są tylko mierniczowie przysięgli, praktykanci na mierniczych przysięgłych legitymujący się legitymacjami wystawionemi przez mierniczych przysięgłych zgodnie z zarządzeniem Urz. Woj. z dnia 15 czerwca 1932 r. Urzędnicy państwowi pracujący w dziale miernictwa, oraz studenci szkół technicznych podczas praktyk szkolnych. Równocześnie proszę Pana Starostę o wydanie odpowiednich zarządzeń organom Administracji państwowej i organom Policji Państw. ażeby legitymowały osoby napotkane przy czynnościach mierniczych i przekazywały je w razie nieuprawnienia, w

myśl art, 27 rozdz II. prawa o wykroczeniach Dz. U R. P. Nr. 60/932 poz. 572 i 573 przedstawili Panu Staroście do ukarania.

Wszelkie narzędzia miernicze, zapiski, plany i elaboraty pomiarowe winne być takim osobom odebrane i złożone do depozytu.

O każdem takiem zajściu proszę przedłożyć U. Wojewódzkiemu sprawozdanie.

Wojewoda: Kwaśniewski.

L: A-II-6-4-33. Mielec, dn 23.X. 1933.

Wszystkiem Zarządom gminnym i Komendom Post Policji Państw. w powiecie do wiadomości i przestrzegania, względnie donoszenia ujawnionych nadużyć.

L; W-7-1961-33. Mielec, dn. 5/X 1933.

Koszty doprowadzenia uchylających się od poboru, czynnej służby wojsk ćwiczeń wojsk. zebrań i raportów kontrolnych. Sposób i tryb pokrycia.

Przy pokrywaniu kosztów, jakie pociąga za sobą zastosowanie przymusu względem uchylających się po I-sze od poboru i po II-gie od czynnej służby wojskowej, ćwiczeń wojskowych, zebrań i raportów kontrolnych oraz od stawienia się na wezwanie władz wojskowych obowiązuje następujący tryb:

I. Pokrywanie kosztów przymusowego doprowadzenia uchylających się od poboru.

a) W myśl art. 69 ustęp 1 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 60. poz 455 z 1933 r.) koszty stawienia się poborowych przed komisją poborową ponosi sam poborowy, w wypadku natomiast stwierdzonego ubóstwa poborowego, dobrowolne stawiennictwo jego powinno się odbyć na koszt gminy jego miejsca zamieszkania.

W wypadku, gdy poborowy obowiązku stawienia się do poboru dobrowolnie nie spełni i wskutek tego zostanie do komisji poborowej doprowadzony przymusowo, ponosi on w myśl art 69 ust. 3 ustawy o powsz. obow. wojsk. i zgodnie z art 41 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr, 36 poz 342) wszelkie koszty przymusowego dostawienia go przed komisję poborową. Poborowego zatem w tym wypadku obciążają między innemi także koszta transportu wraz z eskortą.

b) W razie stwierdzonego ubóstwa poborowego, doprowadzonego do poboru przymusowo lub stwierdzonej nieściągalności kosztów, związanych z przymusowem doprowadzeniem także z innej przyczyny, wszelkie koszty tego doprowadzenia (koszty transportu, eskorty, wyżywienia) ponosi gmina miejsca zamieszkania poborowego— stosownie do postanowienia przepisów art. 69 ust. 4 ustawy o powsz. obow. woj. oraz § 324 rozp. wykonaw z dnia 16 marca 1930 r. (Dz. U. R P. Nr. 31, poz 270), przyczem w myśl tych przepisów, jako specjalnych w rozumieniu art. 51 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia o postępowaniu przymusowem w administracji, gmina ponosi odnośne koszty niezależnie od tego, czy przymusowe doprowadzenie uchylającego się od poboru nastąpi za pośrednictwem gminnych organów wykonawczych, czy też innych (np. policji państwowej).

Właściwą gminę obciążają te koszta także w razie czasowej tylko nieściągalności kosztów poborowego, z zastrzeżeniem jednak prawa regresu gminy do tego poborowego.

II. Pokrywanie kosztów przymusowego doprowadzenia uchylających się od czynnej służby wojsk. ćwiczeń wojsk., zebrań i raportów kontrolnych oraz od stawienia się na wezwanie władz wojsk.

Uchylających się od czynnej służby wojskowej, od ćwiczeń wojskowych, zebrań i raportów kontrolnych oraz uchylających się od stawiennictwa na wezwanie władz wojskowych, czy też od stawienia się do komisyj rewizyjnych,—obciążają wszystkie koszty przymusowego doprowadzenia (transportu i eskorty) do władz, określonych w okólniku Nr. 86 z dnia 21 czerwca 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 10, poz 128), którego wyciąg podaję niżej:

Na podstawie art. 51 ustępu 1 rozp. o postępowaniu przymusowem w administracji. przejazd z siedziby władz, określonych w okólniku Nr. 86 do formacji, w której uchylający się ma odbyć czynną służbę wojskową lub ćwiczenia wojskowe, czy też przejazd do komisji rewizyjnej odbywa się na koszt Skarbu Państwa przy użyciu biletu na przejazd dołączonego do karty powołania. W razie jednak zniszczenia lub utraty biletu na przejazd, koszty przejazdu do formacji wojskowej lub do komisji rewiz., pokrywa uchylający się z własnych funduszów, co wynika pośrednio z § 423 rozp. wyk. do ustawy o powsz. obow. wojsk.

W razie nieuiszczenia przez uchylającege się kosztów dostawienia do jednej z władz określonych w powołanym okólniku Nr. 86 lub kosztów przejazdu do formacji kom. rew., w wypadku utraty (zniszczenia) biletu na przejazd, koszty te pokryje zastępczo gmina miejsca pobytu z prawem ściągnięcia wyłożonej kwoty od uchylającego się.

Jeżeli ściągnięcie wyłożonej zastępczo przez gminę kwoty okaże się niemożliwe z powodu stwierdzonego ubóstwa uchylającego się, to będą jej zwrócone przez Skarb Państwa z budżetu Min. Spraw Wojsk. koszty transportu zaś-koszty eskorty w myśl art. 51 ustępu 2 rozp o postepowaniu przymusowem ponosi:

a) w wypadku użycia eskorty organów policji pań. Skarb Państwa z Dz. 2 § 15 budż. Min. Spr. Wewn.

b) w wypadku użycia do eskorty funkcjonarjuszów gminnych—odnośna gmina.

Uchylam ogłoszone w Orędowniku Nr, 15 z dnia 1 XI. 1931 r. przepisy o kosztach doprowadzenia uchylających się od poboru, czynnej służby wojsk. i ćwiczeń wojsk. L. Ew.-1107/31.

Wyciąg z okólnika Nr. 86 Min Spraw Wewn. Nr. Wojsk A. 6/2-4 z dnia 21 VI 1933.

Powiatowa władza administracji ogólnej odstawia ujętych i doprowadzonych uchylających się od wcielenia do następujących władz:

1. jeżeli poborowy należy ewidencyjnie do P.K.U do której należy dany powiat, do tej P.K.U.

2 jeżeli poborowy należy ewid. do innej P.K.U.— do najbliższej Komendy Garnizonu.

Wskazanym pod 1) i 2) władzom należy równocześnie przesłać protokół ujęcia (doprowadzenia) uchylającego się.

Starosta powiatowy i Przewodniczący T. Wydz. Pow.

(-) Mgr. Z. Schlichting.

Nakładem Starostwa i T. Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński. sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.